

fundament, der er, og så findes der nogle partier uden for den gruppe, som i større eller mindre grad vil lave samfundet på en helt anden måde.

Jeg skal da kun hilse med glæde, at det politiske resultat, der er kommet ud af finansloven, er stabilitetens og videreudviklingens Danmark. Det går mod et Danmark, som bliver mere stabilt af en finanslovaftale, hvor fem partier binder sig til at gøre ting i fællesskab, end det ville blive i et samfund, der var præget af den ene eller den anden fløj.

Man kunne godt sige, at denne finanslov måske er med til at sørge for, at der i fremtiden bliver færre slagsmål om finansloven forstået på den måde, at der er flere og flere områder, hvor der ligger flerårsaftaler, og dét har vi ingen problemer med. For det første kan man planlægge efter det, for det andet så binder det partierne til hinanden på en række områder, og det er nu ikke så ringe i et Folketing, hvor kodeordet er samarbejde.

Så jeg kan sige, at CD selvfølgelig kan støtte alle de ændringsforslag, som kommer fra finansministeren, og det er vel ikke til stor undren for nogen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er udelukkende om nogle af SF's ændringsforslag på kulturområdet og om vores afstemning om Det Kongelige Teater. Først om Det Kongelige Teater.

Når SF stemmer imod den bevilling, som den er formuleret, er det simpelt hen, fordi vi synes, behandlingen af den her sag har været skandaløs. Den har ikke været til forhandling i Folketinget, der er ikke blevet talt om den, den ligger henne hos kulturministeren, hvor nogle hyggelige partier har hygget sig – det er vældig hyggeligt – over deres te, kaffe, småkager og chokolade, og så sætter man et projekt til 800 mio. kr. i gang. Der ryger store huse – de skal rives ned – der er ting, der hænger i den blå luft, og der er diskussionen om, hvordan teatret i det hele taget skal virke, som slet ikke er blevet taget.

Der kommer henvendelser til os, i hvert fald til mig. Disse henvendelser kan jeg ikke komme videre med, fordi man siger: Jamen det er jo aftalt og vedtaget, så her sidder vi i den anden ende af det.

Det er ikke, fordi vi er imod, at man udbygger Det Kongelige Teater, men vi er minsandten imod den måde, det foregår på, og føler, det er vildt uansvarligt, og vil af samme grund ikke

stemme for det. Vi håber, at det fremover bliver i en anden form, vi kommer til at behandle det, nemlig ved også at behandle det i Folketinget og Kulturudvalget og ikke udelukkende henne på ministerens kontor.

Den anden sag – det er blot for at nævne det – er vores små biografer. Vi synes, det er ærgerligt, at de ikke denne her gang får penge, så de kan komme videre eller kan komme i gang med at virke ordentligt; der mangler bevillinger til de små biografer ude omkring i landet. Det er et godt og folkeligt initiativ, som vi synes burde have haft det forholdsvis beskedne beløb, som vi har foreslået – det er vores ændringsforslag nr. 42.

Og så er der endelig et punkt, jeg også godt vil nævne, og det er spørgsmålet om de livsvariable bevillinger til kunstnere. Der er nogen, der kunne få det indtryk, at vi bare har sagt, at de skal have lidt mere og vi derfor har lagt yderligere 18 mio. kr. oven i det, regeringen har foreslået. Det er ikke tanken.

Tanken fra vores side har været at restaurere en fortræffelig lov – altså Bomholts og Niels Matthiasens gamle lov om, at man ville give velmeritede kunstnere i dette land, når de var nået op i en alder, hvor man ikke længere kunne forvente, at de skulle gå ud og tage andet arbejde, et beløb, så de kunne leve af det. Og det, man kunne leve af, var i sin tid – jeg tror, det var med Bomholts formulering, hvad der svarede til en ufaglært arbejders løn. Vi har så sagt, det skulle svare nogenlunde til højeste dagpenge-sats; det kan man diskutere, men tanken har altså været, at det beløb, som disse mennesker fik, ikke var noget stort beløb, men til gengæld var et, som fungerede som et sikkerhedsnet. De skulle ikke spekulere videre over, hvordan de skulle klare sig, og der blev ikke stillet krav. Det var sådan, at de kunne tjene en hel del oveni, før man begyndte at skære i det. Får os er det simpelt hen et spørgsmål om at få den lov på plads igen.

I dag er den – når man taler med kunstnere – til grin. Det er klart, at det hjælper, og derfor stemmer vi da også for den øgning på 50 pct., men det er vigtigt at signalere, at loven stadig væk er rusten, og at den nu altså skal renses og pudses og gøres ved, så den kan komme til at virke rigtigt.

Vi har ikke sat vores ændringsforslag til afstemning, men det er vigtigt herfra at få signaleret, hvad baggrunden for vores ændringsforslag har været, for det er ikke bare sådan et plus 10